

Kız ve Kelebek Kurtarma



Jane MEADOW

Kız ve Kelebek Kurtarma

Jane MEADOW



Güneşli bir sabah Emma bahçesine seke seke girdi. Üzerinde minik yeşil yaprak desenli sarı tişörtü omuzlarında sıcacık duruyordu. Parlak ışığın gözlerine girmesini önlemek için yeşil kanvas güneş şapkasını takmıştı. Birden burnunun önünden turuncu bir şey uçuverdi. Kanatları minik vitray pencereler gibi olan bir kelebektir! Emma şaşkınlıkla nefesini tuttu ve onu takip etti.



Kelebek mor bir çiçeğe kondu. Kanatları siyah kenarlı ve minik beyaz benekli parlak turuncuydu. Emma yaklaşmak için eğildi, ela gözleri kocaman açılmıştı. "Merhaba, küçük dostum," diye fısıldadı. Kelebek sanki karşılık verir gibi ince antenlerini kıpırdattı. Emma gülümsedi, çilli yuvarlak yanakları ışıldadı. Bu küçük misafir hakkında her şeyi öğrenmek istiyordu.



Tam o sırada kelebek havalandı ve dans ederek uzaklaştı. Emma onu uzun ayçiçeklerinin yanından ve domates bitkilerinin etrafından takip etti. Kelebek onu yapraklı yeşil bitkilerin olduğu bir yere götürdü. Emma yapraklardaki küçük delikleri fark etti. "Burada kimler kemiriyor?" diye merakla sordu kendi kendine. Daha yakından bakmak için diz çöktü, kırmızı spor ayakkabıları toprakta hafifçe çtırdadı.



Yaprakların üzerinde Emma minik yeşil tırtıllar gördü. Tombul ve bölmeliydiler, küçük yuvarlak kafaları ve minik siyah gözleri vardı. Yaprakları keyifle kemiriyorlardı. "Ah! Siz bebek kelebeklersiniz!" diye haykırdı Emma. Tırtılların kelebeğe dönüştüğünü öğrendiğini hatırladı. Ama bu tırtılların yemek için doğru bitkilere ihtiyacı vardı. Emma onların büyüyüp güçlenmesine yardım etmek istedi.



Emma annesini bulmaya kořtu. "Anne, tırtıllar ne yer?" diye nefes nefese sordu. Annesi gülümsedi ve "Süt otu ve maydanoz gibi bazı bitkileri çok severler. Bunlara konak bitkiler denir," dedi. Emma'nın gözleri bir fikirle parladı. Tırtıllara yardım etmek için bu bitkilerden daha çok diyecekti. Doğa koruma bilgiyle başlar ve Emma az önce önemli bir şey öğrenmişti.



Ertesi gün Emma ve annesi bahçe mağazasına gitti. Emma küçük bir sepet taşıyor ve süt otu ile maydanoz arıyordu. Nektar için bazı parlak çiçekler de seçti. "Kelebeklerin içecek bir çiçeğe ihtiyacı var," diye açıkladı annesi. Emma başını salladı, yeşil şapkası sallandı. Mor koni çiçekleri ve sarı siyah gözlü Susan çiçekleri seçti. Sepeti yeşil yapraklar ve rengârenk çiçeklerle doluydu.



Eve dönünce Emma bahçe eldivenlerini giydi. Küçük bir mala ile toprakta küçük çukurlar açtı. Mavi denim tulum şortu biraz kirlendi ama umursamadı. Her bitkiyi nazıkçe çukuruna yerleştirdi ve etrafındaki toprağı hafifçe bastırdı. "İşte buradasınız, küçük bitkiler," dedi. "Tırtıllar için büyüyün ve güçlenin."



Emma yeni bitkileri sulama kabıyla suladı. Su, yaprakların üzerinde minik elmaslar gibi parıldadı. Kelebeklerin bahçede uçuşmasını izledi. Biri mor koni çiçeğine kondu ve nektar yudumladı. Emma gurur duydu. Kanatlı dostları için özel bir yer yaratmıştı. Ama tırtılların gelip gelmeyeceğini bekleyip görmesi gerektiğini biliyordu.



Günler geçti ve Emma her sabah bahçeyi kontrol etti. Süt otu yapraklarını kemiren daha çok tırtıl gördü. Giderek büyüdüler. Bazılarının çizgileri vardı, bazıları parlak yeşildi. Emma yavaşça saplar boyunca sürünmelerine kıkırdadı. "Hepiniz çok açsınız!" dedi. Tırtıllar sanki onaylıymış gibi minik bacaklarını kıpırdattı.



Bir öğleden sonra Emma bir tırtılın bir daldan baş aşağı sarktığını fark etti. Değişiyordu! Derisi yarıldı ve parlak yeşil bir koza ortaya çıktı. Emma'nın ağzı açık kaldı. "Vay canına!" diye fısıldadı. İçeride tırtılın kelebeğe dönüştüğünü biliyordu. Gördüğü her şeyi yazmak için bir günlük tutmaya karar verdi.



Emma defterine kozanın resimlerini çizdi. "Doğa koruma bilgiyle başlar," diye yazdı. Tırtılların konak bitkilere, kelebeklerin ise nektar çiçeklerine ihtiyacı olduğunu öğrenmişti. Birkaç bitki dikmek gibi küçük eylemlerin bile büyük fark yaratabileceğini de öğrendi. Emma mutlu ve gururluydu. Küçük dostlarına yardım etmişti.



Bir hafta sonra koza koyulaştı ve şeffaflaştı. Emma içeride turuncu kanatlar görebiliyordu! Sabırla bekledi. Sonra güneşli bir sabah koza çatladı. Bir kelebek dışarı çıktı ve kanatlarını gerdi. Siyah kenarlı ve beyaz benekli parlak turuncuydular. Emma şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Çok güzelsin!" dedi. Kelebek kanatlarını kurutmak için açıp kapadı.



Kelebek havalandı ve Emma'nın parmağına kondu. Narin bacakları tenini gıdıkladı. "Merhaba, dostum," diye fısıldadı Emma. Onu mor bir çiçeğe taşıdı. Kelebek nektar yudumladı, sonra diğerlerine katılmak için uçtu. Emma onun güneş ışığında dans etmesini izledi. İçi sevinçle doldu. Bir kelebeğin hayatına başlamasına yardım etmişti.



Emma'nın bahçesi neşeli bir kelebek cennetine dönüştü. Her gün yeni kelebekler çiçekler arasında uçtu. Tırtıllar süt otu ve maydanozu kemirdi. Emma'nın annesi "Kelebek Bahçesi" yazan küçük bir tabela eklemesine yardım etti. Emma arkadaşlarına tırtılları gösterdi ve onlara konak bitkileri öğretti. Çok şaşırdılar. "Sen bir doğa koruma kahramanısın!" dediler.



Emma gülümsedi ve başını salladı. "Ben sadece bir şey öğrenen bir kızım," dedi. "Nasıl yapılacağını bilen herkes doğaya yardım edebilir." Sulama kabını aldı ve bitkileri suladı. Kelebekler etrafında uçtu ve tırtıllar keyifle yem yedi. Emma küçük kanatlı dostlarına yardım etmekten gurur duydu. Bahçesi onlar için mükemmel bir yuvaydı.



Güneş batarken Emma bahçesinde oturdu ve kelebeklerin dansını izledi. Ne kadar çok şey öğrendiğini düşündü. Doğa koruma bilgiyle başlar ve o bilgisini bir kelebek cenneti yaratmak için kullanmıştı. Küçük eylemlerin bile doğayı koruyabileceğini biliyordu. Emma gülümsedi, çilli yanakları ısıldadı. Bahçesindeki yarını sabırsızlıkla bekliyordu.